

Tegen snelle treinen verongelukken veel vogels

Als bestuurder van een trein was het mij opgevallen, dat er nogal eens vogels tegen deze treinen opvliegen en verongelukken. Ik heb hierover eens met een aantal collega's gesproken en ook met lijnschouwers, die geregeld de spoorbanen inspecteren.

Al deze mensen zijn het met mij eens, dat de snelle treinen veel slachtoffers maken onder de vogels, doch het bepalen van de aantallen blijkt uiterst moeilijk te zijn. Wij horen en zien vrijwel tijdens elke rit vogels tegen de trein vliegen. Soms wel enige tientallen tegelijk, 1-2 stuks is heel gewoon. De ene collega schat het aantal op 3 per rit, een ander meent dat het er wel 5-6 per rit zijn.

Om een voorbeeld te geven: op een rit Eindhoven naar Roermond en terug (120-125 km/uur) zag ik op de heenweg 3 en op de terugweg 1 vogel tegen mijn trein verongelukken. Dit is overigens, slechts wat wij zien. Doch ook door de stroomafnemers en de truckstellen kunnen vogels geraakt worden, waar wij niets van merken.

De lijnschouwers weten daar meer over te vertellen. Grote vogels vinden zij langs de lijn, kleine zijn meestal onvindbaar. Deze belanden in de bermen, waar ook wel grote vogels terecht komen. Volgens de lijnschouwers zijn er in vogelrijke gebieden per dag over een afstand van 25 km gemiddeld 2 grote vogels te vinden. Over de kleine hebben zij dus geen gegevens, maar zij menen dat dit er wel 4-5 maal zoveel zullen zijn. Onder grote vogels worden hier verstaan: *eksters*, kraaien, duiven, eenden, *Vlaamse gaaien*, uilen, *fazanten*, *meerkotten* e.d.

Natuurlijk zullen de aantallen van baanvak tot baanvak verschillen, afhankelijk van de vogelrijkdom van de aangrenzende terreinen. Naar de mening van mijn collega's en mij gelden echter bovenstaande cijfers voor elk baanvak met een normale vogelbevolking, in het zuiden des lands.

Op de Moerdijkbrug worden dagelijks één of twee eenden uit de sporen verwijderd. Bij Zaltbommel vond men zelfs

een keer een wilde zwaan onder de slachtoffers.

Aanvankelijk meende ik, dat veel vogels door de glimmende spoorstaven werden aangetrokken. Inmiddels meen ik te hebben kunnen vaststellen, dat er veel vogels afkomen op etensresten en afval uit de toiletten. In de nazomer zag ik veel kwikstaartjes op insecten jagen langs de baan. Ik heb voorts de indruk, dat er nogal wat jonge vogels onder de slachtoffers zijn.

Overigens blijken de spoordijken toch ook veel broedvogels aan te trekken. Zo vond ik de laatste jaren o.a. een eendennest op plm. 2 meter van de voorbijrazende treinen, twee jaar achtereen op dezelfde plaats zelfs.

Veldleeuweriken broeden wel onder spoorstaven, waarover elk ogenblik treinen denderen. In zeker opzicht kan men de spoorbanen als kleine broedvogelreservaten beschouwen, wat misschien enigszins opweegt tegen de slachtoffers, die de treinen maken.

Wat vele van mijn collega's en ikzelf vooral hopen is, dat misschien een lezer een oplossing weet voor het probleem van die vele aanrijdingen, waar wij tot nu toe volkomen machteloos tegenover staan, vooral ook door de hoge snelheden.

G. J. Paulus, Eindhoven

Binnenlandse broedgevallen van de stormmeeuw

De heer J. Driessen wijst ons er op, dat het vermelde broedgeval, medegedeeld in Veldwaarnemingen XXXIX, eigenlijk bij Dorpsplein is geweest en dat hier zelfs twee paren hebben gebroed. Slechts 1. jong werd uiteindelijk grootgebracht.

Dr. H. C. J. Oomen meldde ons, dat, evenals in 1960, ook dit jaar weer een nest (met 3 eieren) van de *stormmeeuw* in de Millingerwaard werd gevonden. Over het resultaat van dit broedsel is niets bekend.

Ook in Duitsland zijn enkele binnenlandse broedgevallen van de *stormmeeuw* bekend, welke o.a. worden vermeld in het pasverschenen artikel „Vögel der Bislicher Insel“ door Elisabeth Schnickers en Diether Eberhardt in het tijdschrift „Gewässer und Abwässer“ 1960, Heft 28.

Dit terrein is ornithologisch ongetwijfeld interessant en omdat het dichtbij onze grens ligt, bij Xanten, is het ook voor Nederlandse vogelliefhebbers de moeite waard kennis te nemen van deze publicatie.

J. T.